

faa kostbar, at dens Gjennemførelse, navnlig under de nuværende i flere Henseender mindre gunstige økonomiske Forhold, vilde blive særdeles trykkende for de fleste kommunale Kasser og derved for Befolkningen. Vilde man indskrænke Sygehusenes Antal ved at opstille en anden Maalestok for det Antal Syge, for hvilke der skulde staffles Plads, vilde Byrden vel formindskes — skjøndt den altid, selv om man gik temmelig langt ned, vilde blive betydelig nok — men paa den anden Side vilde Sygehusenes praktiske Betydning da ogsaa tabe sig i en tilsvarende Grad. Det kan nemlig ikke overses, at disse Sygehuse, naar de skulde spille en Rolle, der gaar ud over Modtagelsen af de første Syge, hvert for sig maa have Plads for et større Antal Patienter. Men heraf vil atter følge, at Sygehusenes Antal vil blive forholdsvis lille, at de ville komme til at ligge langt fra hverandre, og at det derfor vil være tilfældigt, om de under den enkelte Epidemi vilde blive mere eller mindre benyttede af det Distrikt, hvor Epidemien er slaaet ned. Det er derfor et Spørgsmaal, om det ikke er det Rigtigste, overhovedet at lade denne Institution udvikle sig ad Frivillighedens Vej. Det vil forhaabentlig kunne ventes, at der efterhaanden, hvor Befolkningen blir tættere, og hvor de lokale Forhold frembyde særlige Betingelser for, at en opstaaende Epidemi let kan gribe om sig, navnlig i de større Kjøbstæder, efterhaanden vil blive opført Epidemisygehuse. Men i ethvert Fald vil der ved Lovforslagets øvrige Bestemmelser gøres et saa betydeligt Fremstridt til med Held at forhindre Epidemiers Opstaaen — et Formaal, til hvis Opnaaelse ogsaa den af Udvalget foreslaaede Tilføielse til § 2 efterhaanden vil kunne give et væsentligt Bidrag — eller at bekæmpe opstaaende Epidemier, at man vel indtil videre kan blive staaende derved. Bestemmelserne i § 4 om interimistiske Epidemisygehuse give en saadan Myndighed, at en energisk Sundhedskommission kan have god Udsigt til ved Hjælp af dem med Held at kunne bekæmpe Smittefaren. Vel vil Tilveiebringelsen af sli-

dige Sygehuse efter Omstændighederne i de enkelte Tilfælde kunne blive meget kostbar. Men foruden at Sundhedskommissionerne, selv om man havde faste Epidemisygehuse, dog jævnlige vilde kunne blive nødt til ved Siden af dem at oprette interimistiske Sygehuse, vil Beføstningen selv ved en hyppigere Anvendelse af saadanne dog altid blive meget mindre, end de med Tilveiebringelsen og Vedligeholdelsen af faste Sygehuse forbundne Udgifter. Hertil kommer det ikke uvæsentlige Moment, at de nye Regler om Fordelingen af Omkostningerne ved den offentlige Behandling vilde bidrage til at fjerne de Betænklichkeiten ved at oprette interimistiske Sygehuse, hvorfor de lokale Sundhedskommissioner efter de nugældende Regler kunne være udsatte, saa at man tør gjøre Regning paa, at Sundhedskommissionerne vilde vide i Tide at benytte dette kraftige Middel. Der tør derfor være Grund til at lade Lovforslagets øvrige Apparat arbejde alene i nogle Aar. Man vil da efterhaanden kunne indvinde et Materiale til en bedre Bedømmelse af Spørgsmaalet, om man tillige bør stride til Opførelsen af faste Epidemisygehuse, hvorhos Anstufferne om disse's Antal, Størrelse og Fordeling vilde faae Tid til at klare sig. — Skulde man til Fordel for Vedtagelsen af § 22 vilde henvise til den for Tiden truende Fare for en Koleraepidemi, da turde hertil være at bemærke, dels at det, selv om der hengik et Par Aar, forinden den nævnte Sygdom angreb Landet, ikke er meget sandsynligt, at Epidemisygehuse allerede til den Tid vilde staa færdige, dels at det er meget misligt at ville lade en enkelt for Landet truende Smittefare faae en væsentlig Indflydelse med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt man overhovedet skal skabe en saadan ny kostbar Institution, og hvorledes man i det Enkelte skal ordne den, dels endelig at de i § 9 i Loven af 2den Juli 1880 omhandlede Receptionslokaler dog frembyde nogen Garanti for, at man kan isolere de første mødende Koleraetilsælde.